

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 127.

V Ljubljani, v torek 7. junija 1887.

Letnik XV.

† Henrik Jaroslav Ivan grof Clam Martinic.

V češki prestolnici, v zlati Pragi, zatisnil je na veke trudne oči v nedeljo 5. junija Henrik grof Clam-Martinic, mož, katerega nenadno smrt ne obžaluje le češki narod, marveč vsak pravi zvesti Avstrijec. Po dolgem, slavnem in vspešnem boji odložil je uma svetli meč vstrajen in hraber vojskovodja, ki se je dolgo vrsto lèt nevstrašeno boril za vero, cesarja in domovino. Končal je tek zemeljskega življenja ognjevit zagovornik pravih državnih načel in človeških pravic, nasprotnik tihe in javne revolucije, pospeševatelj prave prostosti, odlični sin katoliške cerkve. Bil je mož bistrega duha, blagega srca, ki je vse svoje življenje posvetil za blagor avstrijskih narodov, za slavo in čast staroslavne Avstrije. Aristokrat po rojstvu, ni bil ošaben; dičile so ga vse čednosti in prednosti, ktere mora imeti odlični državnik, vpliven vodja mogočne stranke.

Spoštovali ga niso le njegovi ožji prijatelji in češki rojaki, temveč celó njegovi nasprotniki so čislali njegove osebnostne lastnosti.

Bil je eden prvih mož, ki so spoznali po političnem viharju 1848. l. nevarnosti, ki preté Avstriji. Z izvrstnimi avstrijskimi rodoljubi zbral je močno armado, ki se je vedno bojevala za prava krščanska načela. Poznal je dobro načela in namere političnih nasprotnikov, zato pa tudi kazal z dejanjem in besedo svojim tovarišem pravo pot do gotove zmage.

Od zapada proti vzhodu širile so se revolucionarne ideje, ki izpodkopujejo državo, stresajo temelj kraljevem prestolu in uničujejo pravi in trajni blagor državljanov. Proti tej povodnji revolucionarnega duha, nevarnih idej boril se je s svojimi prijatelji. Zagovarjal je vedno monarhijsko načelo in prosti samostalni razvoj dežel in narodov v državi.

Mnogi dogodki v zadnjih štiridesetih letih ovirali in uničevali so trudapolno delo. Revolucionarno gibanje, vojski l. 1859. in 1866. pretresli so našo državo in zavlekli državni voz na stransko, pogubljivo pot. Grof Clam-Martinic je bil med prvimi, ki so vstrajno, previdno in požrtvovalno zbi-

rali bojovnike pod svojo zastavo, klicali nevstrašeno v boj proti krivim načelom, državi in narodom nevarnim nameram.

Vroč je bil boj, težko stališče, a grof Clam-Martinic je vedno vstrajal kot katolik in pravi Avstrijec s svojimi tovariši. Katoliško prepričanje in ljubezen do Avstrije in njenih narodov, kazala sta mu pravo pot v političnem boju, dajala mu pogum v žalostnih trenutkih.

Ko bi hotli podati jasnejšo podobo njegovega političnega življenja, morali bi ponoviti avstrijsko zgodovino zadnjih štiridesetih let.

Henrik Jaroslav Clam-Martinic se je rodil dné 15. junija 1826 na Ogorskem. Ko je dokončal svoje pravoslovne nauke, stopil je za časa grofa Franca Stadion v državno službo.

Ko je grof Stadion l. 1848. zbiral okoli sebe konservativne moze, poklical je v svoje obližje tudi grofa Clama. Leta 1849. bil je grof Clam okrajni glavar v Melniku na Češkem, 1853. namestniški svetnik v Budi, meseca maja 1856. bil je imenovan zaželnim predsednikom v Zahodni Galiciji. L. 1859. bil je poklican na Dunaj, da se je vdeležil obravnav in posvetovanj o novem državnem sistemu. Spoznal je takoj veljavo in potrebo zmernih, konservativnih načel. Poklican je bil isto leto v pomnoženi državni zbor, kjer so ga konservativci pripoznali takoj kot svojega voditelja. Svoja načela, ktera je v državnem zboru vspešno in srečno zagovarjal, izrazil je tudi oktoberski diplom. To je bila zastava, pod ktero se je vedno boril v političnem življenju. Pričeli so se ustavni boji. Schmerling je prevzel vladno krmilo, Martinic pa je prestopil v opozicijo. Izstopil je leta 1862. iz državnega zbora in ostal le v češkem deželnem zboru. Leta 1879. popusté Čehi svojo pasivno politiko, in Martinic pride s Čehi zopet v državni zbor, kjer je bil poleg dr. Riegerja vodja „Češkega kluba“.

Več let je bil glavni poročevalec o budgetu. Svoje težavno nalogo izvrševal je vedno vestno in stvarno. Njegova poročila v državnem budgetu so vzgledna. Bistrim umom in pravo besedo je pri vsaki priliki odbijal napade političnih nasprotnikov. Bil je načelnik in poročevalec še drugih odsekov, član parla-

mentarne komisije. Povsod je vestno izpolnjeval svoje dolžnosti kot zastopnik češkega naroda, zagovornik pravic avstrijskih narodov. Opešala je v zadnjem času njegova telesna moč. Odložiti je moral težko breme narodnega zastopnika, stopiti je moral s političnega bojišča. Po zimi je živel v Meranu; oživila se je nekoliko njegova telesna moč in prišel je zopet za kratek čas med svoje tovariše v državnem zboru. Toda telesna slabost ga je prisilila, da je zapustil državni zbor in iskal si zdravja v Rivieri. Pred nekimi dnevi prišel je na Dunaj, od koder je odpotoval v Prago. Tu je v nedeljo zjutraj nenadoma umrl v hotelu, kjer je začasno stanoval.

Češki narod, katoliška cerkev in vsa konservativna Avstrija žaluje ob grobu nenadomestljivega moža. Naj v miru počiva!

Govor g. državnega poslanca dr. Viteziča

v državnem zboru dné 14. maja.

(Dalje.)

Kak vspeh da imajo te slaboosnovane šole, razvidite že iz tega. Po podatkih ravno tega sporočila ustanovilo se je leta 1884/85 sedem rednih in štiri pomožne šole, štiri redne in štiri pomožne šole so se pa zaprle, ker niso mogle učiteljev dobiti. Šole za silo so se opustile, ker so bili posamični duhovniki zboleli, drugod se pa taisti iz družih vzrokov niso hotli podvreči težavnemu temu poslu. Po nekterih meni znanih krajih zaradi tega ne, ker so jih hotli siliti, da naj bi v čisto slovanskih krajih laški podučevali. Tega jim ni dopuščala vest in so rajši vse skupaj popustili.

Gledé šolskih prostorov Vam le toliko rečem, da ga ni kmalo tako slabega, da bi bil za slovansko deco preslab. Neverjetno je, po kakih nezdravih in tesnih ljuknjah da se ona podučuje, posebno po političnih okrajih Voloska, Kopar in Pazin. Čuditi se je, da se v današnjem stoletju mladina še v take luknje potika.

Da še več; slovanske šole niti klopi nimajo, kakor tudi ne najpotrebneje pisalne priprave.

LISTEK.

Govor tajnika Brdske podružnice svetega Cirila in Metoda

o priliki letnega shoda dné 2. julija 1887.

Gorjé kmetu, ko mu začne voda trgati zemljo od dveh strani. Iz prva morda ni zapazil še, kolika škoda mu preti: „perišče prsti več ali manj“, si misli, „to nič ne dé.“ Naliv za nalivom hrumi z nebá, hudournika naraščata, kos za kosom izginja v požrešnih valovih; uničen je travnik, izpodmleta je njiva. Kmet obupno vije roki, tožeč: „Pomagajte! pomagajte! vse mi hoče vzeti voda — odnesla mi bo še dom!“

V takem položaji smo mi Slovenci kot narod. Obširna je bila zemlja slovenska pred 1000 leti. Od jadranskega morja, od Trsta in Reke se je raztezala gori blizu do Dunaja, globoko na Ogorsko je segala in visoko gori v Tirole. Naša je bila še vsa Štajarska in vsa Koroška. Toda ob naših mejah sta

kmalo završala dva grozna hudournika: na severu nemštvo, na jugu italijanstvo. Trgala sta kos za kosom, vas za vasjo od zemlje naše. V nemških valovih zginilo je več nego polovica Štajarske in Koroške, da ne omenjam drugih pokrajin.

Danes je komaj 1.300.000 Slovencev na svetu in še ti smo odveč. Zdaj siloma, zdaj tihoma rujeta oba hudournika še dandanes. Mirovati hočeta še le tedaj, kadar umolkne govorica slovenska za vselej. Na Koroškem kupujejo nemški grofje in židje posestva celih vasi, na Štajarskem prihajajo krasne vinske gorice leto za letom bolj v tuje roke. Da si nasprotniki naši pospešé delo potujčevanja, lotili so se cvetja našega.

Iztrgajmo Slovincem mladino in izpodrezana jim je življenja nit. Ubogi so; oni težko plačujejo za šole. Snujmo jim mi šole, toda take, da se v njih otroci ne bodo naučili po domače brati in pisati, take šole, da se bodo navadili v njih zaničevati svojo materino besedo. Tak naklep so storili; da ga izvršé, napravili so društvo „Schulverein“. To društvo zdí se mi prav, kakor kralj Herod, ki je moril nedolžne otročiče. „Schulverein“ mori v

mladih sreih ljubezen do vsega, kar je domače; on ropa mladini čednost, ker jim podaja knjige s pohujšljivimi podobami.

„Ko so ljudje spali, prišel je sovražnik ter zasejal ljuliko med pšenico“, porekó zanamci o nas, ako roke lepo križem položimo ter malomarno gledamo, kaj počenja Herod.

Rešimo mladino! Pomagajmo, dokler še ni vse izgubljeno! — rekli so naši možje ter osnovali družbo, ki naj povsod zasleduje nemški „Schulverein“; družbo, ki naj uničuje in zavira njegovo hudobno nakane; družbo, ki bodi rešiteljica naši slovanski mladini. Tako je oživela naša družba sv. Cirila in Metoda.

Kakšen ji je namen?

Družba sv. Cirila in Metoda hoče ohraniti naši deci vse tiste blage, ki smo jih dobili mi po svojih očetih; ohraniti jim hoče dragoceno vero Izveličarja našega Jezusa Kristusa; tisto vero, ki sta jo nekdanj oznanovala našim dedom sv. apostola Ciril in Metod; tisto vero, ki že toliko sto in sto let cvetè po naših krajih, tisto vero, ktero so naši očetje hrabro branili v ljutih turških bojih. Vera, ki jih

Kot na glavni vzrok, da poduk tako slabo napreduje, sklicuje se vlada po pravici na slabo šolsko obiskovanje.

V Istri je po vladnem sporočilu 40.493 šolskih otrok. Od teh jih 11.149 nikdar šole ne vidi, ker so ali od nje predaleč doma, ali ni ondi nobene ceste. Od ostalih 29.344 otrok jih zopet zaradi pomanjkanja prostora več nego 2137 ne hodi v šolo in taka je povsod po slovanskih krajih. V resnici je toraj le 57 odstotkov za šolo godnih otrok tudi vpisanih in od teh, ki hodijo v šolo, navedenih je v sporočilu 21.535. Od teh je zopet le 6202 otrok, ki niso nikdar šole zamudili, pri vseh drugih nahaja se več ali manj šolskih zamud. C. kr. okrajni šolski sveti so sicer napovedali denarne kazni za to in zapor, in sicer v letu 1884/85 v 2225 slučajih, če tudi se je kazen dejanski le 622krat izvršila. Drugekrat se je vselej odpustila.

Da otroci tako zanikrno v šolo hodijo, je edino le napačno šolsko nadzorstvo vzrok. In to imajo tisti v rokah, katerim je na tem ležeče, da slovansko prebivalstvo tudi v prvotnem poduku zaostane. Da to dosežejo, jim ni nobeno sredstvo preslabo, samo če kaže. Od tod razlagati je tudi malomarnost, s katero so napolnjeni malone vsi krajni šolski sveti do šolstva. Zato se mi pa tudi jako smešno zdi, da to vprašanje leto na leto v deželni zbor vlačijo in vedno tožijo, da v ljudskem šolstvu ni nobenega napredka, da otroci nič ne znajo. Vse stikuje po vzroku? Vsake vrste jih hočejo najti, poglavitnega pa vendar-le nihče ne vidi in ta je, ker se deca ne podučuje v materinem jeziku.

Ko bi se pa poduk vršil v materinem jeziku, bi bili pač vsi drugačni vspehi. Velika napaka je dalje tudi pomanjkanje učiteljev in preveliko število šol za silo.

Iz vseh teh vzrokov sklepam prošnjo do visoke zbornice, da naj se sprejme resolucija, katero mi je bilo že poprej čast izročiti gospodu predsedniku, ter se je tudi že brala in zadostno podpirala.

Rad bi se znebil končno še nekaj besedi o peticiji slovanskih občin na otoku Krku (Veglia), ki so jo izročile nedavno te občine naučnemu ministerstvu in ga prosijo, da naj bi se tistim učenkam hrvaške narodnosti, ki gredo na Dubrovniško učiteljsko študirat, dajala iz državne blagajnice kaka podpora, ali pa če bi se to ne dalo doseči, naj se ustanovi za hrvaške dijakinje poseben hrvaški oddelek na Goriškem ženskem učiteljski.

Da Vam to peticijo v pravo luč postavim, dovolite, da Vam sledeče navedem: V Istri učiteljice silno manjka, ki bi bile zmožne v hrvaščini podučevati in pomanjkanje to je od leta do leta večje.

Res imamo nekaj pripravljalni tečaj s hrvaškim učenim jezikom v Kastvi. Če se pa dijakinje hočejo dalje izobražiti, morajo iti v Dubrovnik, ker v celi tostranski državni polovici nimamo niti jednega ženskega učiteljskega s hrvaškim podučnim jezikom. (Čujte! na desni.) Do sedaj so hodile take dijakinje, bodoče učiteljice, vedno v Dubrovnik in so za to dobivale ustanove. Leta 1885 jim je pa deželna šolska oblast ustanove ustavila. Zakaj, ne vem. Da bi bilo učiteljice že preveč, to ne more biti, družega vzroka pa tudi ne vem.

Če že to mora tako biti, naj se ustanovi pri Goriškem ženskem učiteljski oddelku s hrvaškim učenim jezikom, kar bi nam bilo gotovo še bolj

všeč, ker bi se s tem ognili dolgemu popotovanju iz Istre v Dubrovnik, kar je za mlade dekleta vselej precej nevarno. Da je tega res potreba, Vam menda pač ne bo treba, kdo vé kako na široko razkladati. Kajti že sedaj hodijo naše dijakinje v Gorico v žensko učiteljsko, odkar so namreč ob ustanove. Vendar je pa precej razločka med slovenščino in hrvaščino. Če toraj naše dekleta v Gorico pridejo in morajo ondi vsprejemni izpit v slovenščini delati, zgodi se navadno, da propadejo, ker niso slovenščine tolikanj zmožne, da bi mogle preskušnje delati v njej. Pa tudi če so vsprejete, nikakor ne morejo svojih tovaršic dohajati, ker ni slovenščina njih materini jezik. Zato na vse strani zaostajajo in to tembolj, ker se razven slovenščine zahteva tudi še znanje nemščine.

V tako mladostni dobi učiti se kar h krati dveh jezikov iz novega, je skoraj nemogoče. Iz tega je že razvidno, kako potrebno da je, da se nam vstreže, kar prosimo v znani peticiji.

Te dni je bila jako živahna debata o bodoči Tržaški obrtniški šoli; kljub temu Vas moram še jaz prav kratkega potrpljenja prositi, ker bi tudi rad eno o tem predmetu znil. Kakor je znano, morala bi biti laščina kot izključljivo podučni jezik v dotičnem zavodu. Gospod naučni minister je tudi že po brzojavnem potu potrdil, da naj bo laščina ondi izključljivo podučni jezik in da naj se slovenščina le tedaj vpelje kot predmet in to ne obligaten, če se oglasi zadostno število Slovencev za obrtne učence.

To, gospôda moja, se vendar nikakor ne vjema z načelom ravnopravnosti in jaz bi vendar eksceleceno prosil pomisliti, da tu ne gré za šolo, ki naj bi služila edino le Tržaškemu mestu, temveč tu gré za šolo, ki jo bo rabila cela dežela. Zato bi se morala pač na vse narodnosti ozirati, ki po deželi prebivajo. Znano je, da je na Primorskem v okroglem številu 320.000 Slovanov in 276.000 Lahov. Slovanov je toraj zdatno več, kakor Lahov. Zato bi morali mi gledé podučnega jezika z Lahi enake pravice imeti. Kar je pa še najbolj zanimivo, je pa to, da gospod naučni minister v dotičnem telegramu hrvaščine prav nič ne omenja, če prav je v Istri tri tretjine Hrvatov. Jaz vsaj mislim, da bi se morali v tej šoli tudi na Hrvate ozirati in to temveč, ker bi potem, če bi se hrvaščina vpeljala za podučni jezik, prišli tudi dalmatinski Slovani v to šolo, ker je doma nimajo. Razven teh prišli bi tudi mladenčji iz sosednjega Primorja, Slavonije, Hrvatske, iz Bosne, da iz celega Orijenta v Trst, če bi bila ta šola osnovana, kakor se to spodobi in bi bila hrvaščina vpeljana za podučni jezik.

Zato prosim eksceleceno, da naj to zadevo še enkrat prav dobro prevdari in se na njo ozira.

Kaj naj pa rečem o resoluciji, katero je sklenil Tržaški mestni zastop, na podlagi ktere bo ondašnja občina svoj donesek le takrat dovolila, ko bi bila laščina izključljivo podučni jezik? Jaz sem že omenil, da mi nikakor ne nameravamo Lahom škode delati gledé laščine. Mi želimo, da se ta jezik popolnoma ondi pridrží, želimo pa tudi, da se ozirate na našega in da se tudi naš jezik ondi kot podučni jezik vpelje.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. junija.

Notranje dežele.

V nedeljo je bil v nadškofa posvečen novi papež nuncij na Dunaji, msgr. *Galimberti*. Navzoči so bili pri slovesnosti v cerkvi sv. Štefana nadvojvoda Albrecht, Salvator, nadvojvodinja Karolina Salvator, vsi zastopniki vnanjih držav, ministri in drugi dostojanstveniki.

Danes bo prepeljano truplo grofa *Clam-Martinitica* v rodovinsko rakev v Smečni. Dr. Rieger je povabil vse češke poslance, da se v Pragi vdeležé mrtvaškega spreveda.

„Narodne Novine“, glasilo *slovaške* narodne stranke, pišejo, da se Slovaki ne bodo vdeležili volitev v ogerski državni zbor. Slovaki s svojo pasivno politiko ne bodo ničesa dosegli. Narodna zavest bo spala, kar bo gotovo škodovalo Slovakom. Zjediniti bi se morali z nemadarskimi strankami na Ogorskem, v skupnem boju boriti se proti brezozirnim in oholim Madjarom.

Zadnje dni so časniki mnogo pisali, da se bodo premestili mnogi *avstrijski* zastopniki pri vnanjih državah. Kakor piše „Fremdenblatt“, hotel se je le veleposlanik v Berlinu, grof Széhenyi odpovedati svoji službi iz osebnih vzrokov. Ker pa na Dunaji želé, da ostane še na svojem mestu, kjer uspešno službuje že mnogo let, ni prosil odpusta. Tudi je neresnično, da odstopi avstrijski veleposlanik v Londonu, grof Károlyi.

Dosedanji svetnik v *naučnem ministerstvu* Alojzij vitez Hermann imenovan je drugim sekijskim načelnikom. Kakor znano, odbila je bila desnica sprva določeno svoto za to službo, ker je hotla pokazati svojo nezadovoljnost s sedanjim naučnim ministrom. Zadnje dni državnega zbora je naš poslanec prof. Šuklje v zbornici stavil predlog, da se dovoli omenjena svota, ker bi inace gotovo levičarji porabili to priliko, da naučnemu ministru pokažejo svojo naklonjenost. Nekteri trdijo, da vitez Hermann ni posebno naklonjen Slovanom, ker je baje sodeloval pri Scharschmidovem predlogu gledé nemščine kot državnega jezika. Novi sekijski načelnik, katerega sicer hvalijo kot strokovnjaka, ne bo se mogel upirati opravičenim tirjavam nenemških narodov.

Znani *hrvatski* poslanec Miškatovič je včeraj objavil volilni program hrvatske vladne stranke z imeni kandidatov. — Do sedaj ni še določeno, bode li hrvatski ban vsprejel kak mandat za deželni zbor. Povsod se trudijo stranke za svoje kandidate. Opozicija utegne izgubiti nekaj mandatov v Zagorji in na Primorskem. Pridobila pa bo, kakor se kaže, nekaj mandatov v Slavoniji, kjer so bili do sedaj voljeni le vladni poslanci.

Vnanje države.

Ruskim „Novostim“ piše dopisnik iz *Dunaja*: V avstrijskem državnem zboru porodil se je nov klub. Sestnajst poslancev je izstopilo iz „nemškega kluba“ in so ustanovili svoj klub „nemško-narodne zveze“. Že imé novega kluba je britka ironija. Bismark, katerega člani novega kluba časté kot svojega malika, rekel je nekda v državnem zboru, da se prostomiselná stranka ne smé kot tako imenovati, ker vsaka stranka ljubi prostost. Toraj se tudi novi klub v avstrijskem državnem zboru ne sme imenovati „nemško-narodno zvezo“. Dr. Herbst, Plener, Suess, Chlumezky, Neuwirth, Jaques in drugi gotovo tudi visoko cené nemško narodnost. Ti so izkušeni bojovníki za nemško stvar, vedno še trdijo, da mora Avstrija biti nemška, in vendar jim novi klub očita, da niso pravi Nemci. Ni to smešno? Nemška opozicija je ravno tačas imela največjo veljavo pri vladi in pri desnici, ko se je še imenovala „združena levica.“ Štela je 140 do 150 glasov. Ko pa se je razkrojila v posamezne klube, izgubila je svoj prejšnji vpliv in veljavo. Novi klub

je tolažila in osrečevala, ta vera bodi tudi našim zanamcem tolažnica in pomočnica. Kdor trga mladini vero iz srca, ta je sovražnik narodov; kajti narod, ki je zgubil vero, mora poginiti. Družba sv. Cirila in Metoda pospeševala bode versko čutilo med našo mladino.

Potem pa bo še pristavljala: Ljubi, premili jezik predrage, nepozabljive matere svoje! Ali je mogoče, da bi kdo ne cenil, da bi kdo ne ljubil matere? Naj je krilo njeno še tako borno, naj je obraz njen še tako razoran od skrbi, naj je še tako uboga in priprosta, mati nam je in je za Bogom prva. Življenje nam je dala, hrano, srce in ž njim vso ljubezen.

Kako se ji je razjasnil obraz, ko nas je naučila prvo besedo? In kakošna je bila ta beseda — bila je slovenska. Že iz ljubezni do matere moramo ljubiti slovenski jezik svoj. Ceniti ga moramo, ker nam mora biti svet jezik. Knjigo našega jezika prinesla sta sv. Ciril in Metod v Rim in posvetil jo je sam sv. oče. — V slovenskem jeziku bere se še dandanes po mnogih krajih sv. maša. Naš jezik je v najbližnjem sorodstvu tistemu mogočnemu jeziku,

katerega govori blizo sto milijonov Slovanov. In tak jezik naj se pristudi naši mladini? Svoj posvečeni materni jezik naj zavrne?

Kaj pa hoče storiti družba sv. Cirila in Metoda, da doseže obojni blagi namen? da zagotovi in ohrani slovenski mladini vero in jezik slovenski?

1. Stala bode na straži: Snovala in po moči zalagala bo tam, kjer je slovenska mladina v nevarnosti, da se potuji in spridi, otroške vrtove, to je take učilnice, kamor hodijo prav mali otroci od četrtega do šestega leta, da se vadijo moliti, govoriti, peti itd. Družba je ustanovila letos dva taka vrta, v Trstu in v Celji. Razširjala bo med mladino dobre, v krščanskem duhu pisane knjige.

2. Podpirala bo take šole, v katerih slovenski otroci ne bodo v nevarnosti, da bi nezvesti postali domovini svoji. Na Štajarskem je storila to že na dveh krajih. V Remšniku na nemški meji imeli so zidati šolo. Kmetom manjkalo je denarja. Že je nekatere skušnjava motila, da bi potrkali pri nemškem „Schulvereinu“ za pomoč; dobili bi jo bili. „Schulverein“ bi bil dal, kolikor bi bili hotli; toda vknjižil

bi se bil na šolo ter dejal ljudem: Ali pustite besede domače v šoli, ali pa vas zarubim. Nevarnost je bila velika. Kar se spomni tamošnji g. župnik družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, ki je poslala 1000 gold. podpore ter tako rešila mladino jedne fare potujčevanja. Mar ni to istinito delo krščanskega usmiljenja?

Da bo pa družba mogla nadaljevati to delo, treba ji je 1. denarja, 2. denarja, 3. denarja. Kdor ima toraj kaj srca za svoj narod, kdor količak ljubi slovensko mladino, naj pristopi k družbi, podpira naj jo z denarnimi doneski. Vsaj je družbina udnina tako mnogovrstna. Tu so pokrovitelji, plačujoči jednokrat za vselej 100 gold.; v drugi vrsti so ustanovniki, žrtvujoči 10 gold., v tretji vrsti so letniki, darujoči po 1 goldinar na leto; ako ne moreš utrpeti goldinarja, daj saj nekoliko desetec na leto, najmanj jedno, in postal boš podpornik; kjer je najmanj dvajset udov, ustanovi se podružnica; do zdaj imamo že čez petdeset podružnic.

Kaj pa dobim od te družbe? — Največji dobiček, ki nam ga daje družba sv. Cirila in Metoda, je zavest, da smo odvrnili pohujšanje ter

nima pravih političnih namenov in vendar nasprotuje sedanji vladi. Kje je tu doslednost? O antisemitizmu noče slišati in obsoja ob enem liberalizmu. Takih nasprotij je več v njegovem programu. Sedanja vlada je nevtralna, zato pa je naravno, da ji nasprotujejo Herbst in njegovi tovariši, ker bi zopet radi vpeljali nemško vladno.

Avstrijski veleposlanik na *ruskem* dvoru, grof Wolkenstein je za dva meseca odpotoval iz Peterburga. Med tem časom bo vodil poslaniške posle svetnik grof Beust. — Državni svet je sklenil, da se transkaspjska železnica podaljša skozi Boharo do Samarkanda. — O angleško-turški pogodbi piše „Nov. Vremja“, da je mrtvo rojeno dete. Vse evropske države se bodo v prihodnje bolj zanimale za razmere v Egiptu, kar Angliji gotovo ne bo všeč. — Ruski listi niso posebno zadovoljni z novim francoskim ministerstvom, ker v njem prevladuje duh Ferry-jev, ki je bil kot minister približal se Nemčiji. — Angleški listi poročajo, da je ruska vlada dala avstrijski najboljša zagotovila glede Bolgarije. To vprašanje se bo končno mirno rešilo.

Kot *ruski* zastopnik je prišel v *Perzijo* knez Dolgorukov. Vsprejeli so ga srčno. Ko je knez izročil šahu svoja poverilna pisma, povdarjal je, da bo vedno pospeševal prijateljstvo med Rusijo in Perzijo. Šah mu je odgovoril, da tudi v prihodnje ostanete prijatelji Rusija in Perzija.

Said paša in srbski zastopnik Novaković sta v soboto podpisala pogodbo o zvezi *turških* in *srbskih* železnic. Turčija je dolgo odlašala svojo obljubo, končno se je vendar vdala, ker je tudi Avstrija govorila v tem oziru vplivno besedo v Carigradu.

V nedeljo so v *Rimu* odkrili spomenik v Afriki palih vojakov. Navzoči so bili tudi v Afriki ranjeni vojaki. Kralj je nagovoril kapitana Miheilija, ki je edini izmed častnikov ubežal iz boja pri Saati.

Belgijska vlada je razposlala evropskim državam okrožnico, v kateri uradno poroča o delavskih nemirih in zatrjuje, da so le socialisti krivi vseh nemirov. — O zadnjem napadu na kralja se poroča natančneje, da se je kralj peljal v zaprtem vozu čez most v Laeken. Nasproti se pripelja voz, na katerem so sedeli štirje pijani ljudje. Jeden vzdigne pest proti kraljevemu vozu. V obližji je stal policist in prijel dotičnega človeka, ter ga odpeljal na policijo. Pri preiskavi je trdil, da je hotel z roko pozdraviti kralja, in policija ga je izpustila.

Kakor se poroča iz *Londona*, Anglija in Turčija niste še uradno naznanili svoje pogodbe glede Egipta vnanjim državam. — Amerikanski socialisti in skrivni agenti na Francoskem nameravajo baje proti jeseni z dinamitom razrušiti angleške vojne ladije in ladijodelnice. O tej zaroti so listi že nedavno pisali in pristavljali, da je angleška vlada vse potrebno ukrenila, da prepreči napade.

Grška zbornica je v soboto dovolila budget in potem se zaključila. — Kraljeva družina se pripravlja na odhod. Kralj in kraljevič odpotujeta najprej v London, kraljica v Marijanske kopeli. Vsa družina se snide pozneje v Kodanji. Med tem časom bo vladal ministerski predsednik Trikupis.

Izvirni dopisi.

Iz *Litije*, 6. junija. (Dodatek k opisovanju novih orgelj v Litiji.) Ko smo se pogajali za nove orglje in sestavljali dispozicijo, nam je bilo od bratov Zupanov na prosto voljo dano, ali se naredé one piščali cinkaste (iz pocinjenega cinkastega kositarja), ktere pri nekterih spremenih drugi orgljarji delajo lesene (n. pr. pri Principalu 7, pri

Gambi 12). Odložili smo se za cinkaste, ker imajo iste vse glas povzročujoče oddelke iz cina, toraj gotovo boljše (pa tudi dražje), kot lesene, kajti značaj glasa je enakomeren in črv jih ne razjeda. Poleg tega brali smo o teh piščalih — ktere namestujejo le les — pohvalno oceno v Berolinski „Orgel- und Pianobau-Zeitung“ od slavnega veščaka, profesorja dr. M. Reiter-ja, in tudi naš strokovnjak, stolni kapelnik gosp. Foerster, nam je cink (mesto lesa) priporočal. Da bi bili izvolili les mesto cinka, orglje bi bile 30 gld. — ceneje!

Z Dolenjskega, koncem maja. (Dalje) Preden se podam od Leskovca in okolice, moram še nekaj omeniti. Liberalci in brezverci ne marajo za božje reči, posebno ne za božja pota; iste so jim trn v peti in pravijo, da ljudje zgubljajo čas. Kdaj pa gré trpin na božjo pot? Takrat, ko je težko delo: oranje, setev, trebljanje, kopanje vinogradov končano, takrat si par dni odpočije ter išče vedrila na božji poti, da se Bogu zahvali in priporočuje, naj Vsegamogočni blagoslovi, kar je obdelal. Kaj pa liberalci? Hodijo po toplicah zaradi telesa, mudé se ondi dalje časa, zapravijo mnogo; zoper taka potovanja ni slišati grenke besede.

Mar li veste, dragi čitatelji, kje imajo liberalci svoja božja pota? Svoja največja svetišča vsaj na Kranjskem in Štajarskem? Če se pelješ z Zidanega mostu proti Sevnici, ti kažejo na levi strani majhen gozdčič smrekovega drevja in ondi je pokopan ranjki Kavčič iz Sevnice, luč nove dóbe in vzgled brezvercem, ki ni hotel nič slišati o pomočkih sv. vere na zadnjo uro. Dan moje vožnje ni bilo romarjev liberalcev videti do tega kraja. Liberalci imajo kratko hvaležnost. — Drug enak kraj pa vidiš, ako greš ali se pelješ po cesti s Krškega proti Kostanjevici blizu Šrajbarjevega grada, zdaj lastnina grofa E. Auersperga. Nad gradom proti zapadni strani je grob, v katerem počiva prevzvišenost, grof Anton Auersperg, imenovan v spisovanji Anastazij Grün, ali kakor ga domačini zovejo „Zelenec“, ker je bil poln žolča in togote zoper božje reči in nas Slovence. Ranjki grof je sicer želel v svoji oporoki pokopan biti pri župni cerkvi v Leskovcu, kjer počivajo njegovi predniki, toda njegova soproga je drugače ukrenila; zidati je dala poslopjice nad gradom, kamor so truplo imenovanega prenesli, in so pozneje njo in mladoletnega sina pokopali. Če tudi ta prostor do 80.000 gld. stane, vendar ni romarjev; zaničevani Galilejec je z obličja zemlje pobral njegov zarod, ter ga položil v ta prostor. Če tudi nikdo ni pritjeval njegovim delom, vendar se marsikomu milo stori, če se ozré na osodo rodovine.

Grad Šrajbarjev je obiskala letos velika nesreča; pravijo, da je goved stradala in ušiva postala. Uš pregnati, kakor se govori, je svetoval živinski zdravnik goved namazati z merkurjem; goved je lizala goved in tako je jeden dan pet krav pocepalo. Enako hudo je bilo videti, kako so njivo z režjo nasejano že pred mesecem poželi! Mislite mar g. vrednik, da smo na izhodu, kjer se v prvih mesecih leta žanje? Kaj še! Tudi tukaj ni bila rž še prav zrela, a potrebovali so krme za živino, in ker trava tako hitro ne raste, pokosili so rž ter živini pokladali. Ali ni to hudo, ko bi se vsaj do 150 mernikov zrnja pridelalo. Res britko, zlasti letos, ko vse prav lepo kaže vkljub ne jako ugodnemu vremenu.

Ali skrbimo, da se ne odtuji naša mladina materi Slavi, ali pa se od-povejmo vsi prihodnosti ter ne hajmo biti narod. Le to dvojje je pred nami, tretjega ne poznam.

A ne; mi nočemo, da bi izginila iz sre naših potomcev vera, ki sta jo oznanovala sv. Ciril in Metod; mi nočemo, da bi utihnil kdaj po naših krajih lepi naš jezik slovenski; mi nočemo, da bi kdaj vnuki naši rogali se našim svetinjam ter pljuvali na naše grobove, češ, tu počivajo neumni starci, ki so govorili sužnji, hlapčevski jezik ter častili ž njim Križanega.

Mar li je vera po nemškem „Schulverein-u“ v nevarnosti? Da, je; le poglejmo njegove pokrovitelje, razširjevalce, knjige itd. Sicer je pa še tudi drugi notranji vzrok. Kdor je pripravljen svoj materni jezik, svoj narod zatajiti, je pripravljen tudi vero zatajiti; odpadnik narodni je tudi navadno odpadnik verski. Ena nepoštenost priklíče drugo za seboj, ker odpadnik ravno noče biti več, kar je bil prej.

Mi hočemo toraj, da ostane mladina slovenska zvesta Kristusu in veri njegovi; mi hočemo,

Domače novice.

(Vabilo) na „Sokolov“ večer dne 9. junija 1887 v prostorih Ljubljanske čitalnice. Svira vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17, sodeljuje s posebne prijaznosti oddelek čitalniških pevcev. Začetek ob 8. uri zvečer. Vspored: 1. Herlitze: Vesela koračnica. — 2. Rossini: Overture iz opere „Tancred“. — 3. Grünecke: „Soldatenstreich“, valček. — 4. Petje. — 5. Lilienberg: „Idylle“. — 6. Ziehrer: „Pifffig“, polka française. — 7. Rossini: Cavatina iz opere „Barbir Sevilski“. — 8. Petje. — 9. Strauss: „Anina“, polka mazurka. — 10. Neubauer: „Za vsacega nekaj“, potpouri. — 11. Lecocq: Overture iz operete „Angot“. — 12. Kaulich: „Na planinah“, valček. — 13. Petje. — 14. Kral: Reminiscence iz operete „Bocaccio“. — 15. Gleisner: „Adela“, polka. Odbor.

(Obsojena) sta bila večeraj ona dva rokodelska učenca, ki sta nedavno onesnažila spomenik Anastazija Grūna; jeden je dobil tri, drugi štiri tedne ječe.

(Prodana je grajščina Mirna) blizu Št. Ruperta na Dolenjskem, nekdanj lastnina Litijskega okrajnega glavarja in deželnega poslanca, Vestenecka. Sodnijsko je bila cenjena na 126.000 goldinarjev; kupila jo je na javni dražbi za 45.000 gold. gospa J. Hočevar s Krškega.

(Hud potres.) Kakor se nam od sv. Šmarjete poroča, bil je preteklo nedeljo popoldne ondi močan potres. Hud sunljaj segnal je ljudi iz poslopij na plano.

(Vojvoda Pavel Meklenburški) še vedno leži bolan v Konjicah. Zdravje se mu ni obrnilo na bolje. Kakor poročajo listi, prestopil je vojvoda h katoliški cerkvi.

(Pogorelec pri Novi cerkvi) na Štajarskem daroval je deželni odbor 1000 goldinarjev podpore v roke okrajnemu glavarju Celjskemu.

(Deželni zbor štajarski) dovolil je deželni mali gimnaziji v Ptuj 200 gold. izredne podpore za popolnitev fizikalnega orodja. Od pričetka bodočega šolskega leta ustanovili se bodo na tej gimnaziji nemško-slovenski tečaji pod vodstvom ondašnjega kateheta g. Majcena.

(Na okrajni cesti Ptuj-Rogatec) se bodo klanci kolikor se bo dalo, zmanjšali in je v ta namen deželni odbor obljubil pod običajnimi pogoji zvišati svoj donesek od 3750 goldinarjev na 4250 gold.

(Za ravnatelja) javne bolnišnice v Brežicah imenovan je g. dr. M. Žnidarič.

(V Mariboru) imeli so 31. maja volitev jednega člana v okrajni zastop iz skupine najbolj obdačenih velikih obrtnikov in trgovcev, ktere je bil zastopal ranjki Tomasko. Sedaj je izvoljen na mesto njega Adolf Zwetler.

(Hud potres) čutil se je dne 5. t. m. popoldne ob 3. uri 20 minut v Celji. Smer mu je bila od iztoka na zapad. Spremljevalo ga je pozemsko bučanje. — V Rimskih toplicah čutili so ta potres že ob 3. uri 8 minut prav tistega dne popoldne. Ondi so se čutili trije zaporedni jako krepki sunki. Viseče svetilke jele so omahovati, steklenina je žvenketala po omarah, in tudi nektare ure so se ustavile.

(Razpisana je služba) na c. kr. višji gimnaziji v Gorici za naravoslovje, ker stopi g. profesor Matej Lazar koncem šolskega leta v stalni pokoj.

storili dobro delo. Lepšega plačila si ne morem misliti na tem svetu.

I zakaj bi pa ne pustili, da bi nemški „Schulverein“ slovenske otroke lepo nemški naučil? Vsaj je to koristno, če zná kdo več jezikov? — Prav praviš, le naj se naučé nemški in če hočeš še kitajski, a pri tem naj ostaneje Slovenci; Slovenci, katerim mora najljubši in najdražji biti materni slovenski jezik. To se pa ravno ne godí po nemškem „Schulverein-u“, ampak ravno nasprotno.

Mi, na Kranjskem, smo še nekako varniši; nam ne preti še neposredna nevarnost od „Schulverein-a“. — Res, da je pri nas slovenski jezik veljaven in čedalje bolj spoštovan, naše šole lepo pospešujejo domačo stvar ter skrbé za pravo omiko; ali mi hočemo, da se naš jezik spoštuje povsod, po vseh šolah, koder stanujejo Slovenci, toraj tudi na Štajarskem, Koroškem in Primorskem, mi vsi smo jedno telo, jeden narod.

Kadar po teh deželah ponemčijo Slovence ter jih prelevé v strastne, zagrizene odpadnike, potem dragi poslušalci! pride vrsta tudi na Kranjsko in unemarnost naša bi se britko maščevala na naših potomcih.

da slovenski mladeniči ljubijo naš jezik, da ga spoštujejo; da se vnemajo in potegujejo, kadar pride čas, za našo pravično stvar: mi želimo, da izmed mladine vstajajo tudi vprihodnje možje kakor Jovan Vesel-Koseski, rojen v naših Kosezah, ki je navdušeno pel o slovenski domovini ter izrekel tehtne besede: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Izmed naše mladine naj vzraščajo možje, kakor Jurij Vega izza Gorice, in župnik Škofič iz Prevoj, domoljubni pesniki, kakor Jožef Virk iz Podrečja, ki je pel:

„Naj viharja moč razsaja,
Hraste cepi, skale taja.
Pahe zemlje naj zdrobi:
Vendar kakor siva skala
Sred viharjev trdna stala
Večna bo Slovencev čast!“

Gospôda moja! nameni naši so jasni, pa tudi — krasni. Namen družbe sv. Cirila in Metoda je isti, kakoršnega sta imela sv. apostolska brata. Ako nam je kaj na tem, da se vresniči, podpirajmo in razširjajmo družbo. Potem smemo upati, da ne izgine naše ljudstvo iz vrste narodov, potem bo zares „večna Slovencev čast!“

(Pletarsko šolo) bodo napravili v Kapli na Koroškem. Presvitli cesar daroval je iz lastnega premoženja 500 goldinarjev, Koroška kmetijska družba pa 50 gold.

(Nadvojvoda Albreht) pride v sredo v Zagreb in si je prepovedal vsak slovesen sprejem.

(Duhovščini na Hrvatskem) se pod Madjarsko pestjo hudo godi. Vinkovski kapelan g. Djundjevič je o Binkošti ljudje podučeval, kako da naj volijo pri sedanjih volitvah v državni zbor. Za to hudodelstvo vzeli so ga orožniki in kakor kakega ubijalca odgnali v Osek, kjer so narodnjaka takoj spravili v preiskovalni zapor. Zagovarjati se mu je na zatožbo zaradi hudodelstva kalenja javnega miru. Kaplan Nemec v Stubici omenjal je na sv. Jurija dan na prižnici volitve. Tudi ta gospod prišel je v kazensko preiskavo zaradi tega. — Taka je prosta cerkev v prosti državi!

(Nikola Masić) dični hrvatski slikar, odpotoval je pretekli teden v Pariz, da si ondi razgleda umetniško izložbo in prouči napredek slikarstva. V Parizu ostane okoli dva meseca; vrne se zopet v Hrvatsko, da si izbere predmete za svoja slikarska dela iz hrvatskega narodnega življenja. Na jesen se vrne zopet v Pariz, kjer odpre svojo slikarsko delavnico (atelier).

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Pred seboj imamo najnovejšo okrožnico uradovo. Ista priobčuje naredbo, ki določuje, da z plačilnimi nakaznicami v čekovnem prometu c. kr. sodišča in c. kr. dačni uradi morajo postopati ravno tako, kakor se to godi s poštними nakaznicami. Potem sledi račun za mesec maj. V tem času se je 396.529krat vložilo za 52.434.472 gl., od tega na Štajarskem 18.955krat za 2.056.414 gl., na Koroškem 5304krat za 572.444 gld., na Kranjskem 4065krat za 539.245 gl., v Primorji 6272krat za 1.025.204 gold.; vrnili so pa 133.491krat za 52.349.139 gold. (v tej številki je zapopaden znesek za nakup državnih papirjev vložnikom odposlanih), od tega pride na Štajarsko 3842 izplačil z 1.166.159 goldinarjev, na Koroško 899 vrátil za 151.557 gld., na Kranjsko 779 za 127.021 gold., Primorsko 2656 za 1.030.236 gold. Od 12. januarja 1883 kot začetka poslovanju se je 11.585.781krat vložilo v skupnem znesku 1.082.522.219 gold. 74 kr., a vrnilo 3.441.070krat skupaj 1.042.056.321 gold. 14 kr., v hranilnici je toraj preostalo čistih 40.465.898 gold. 60 kr. Vložnih knjižic je v prometu 569.925, od teh je ena prišla v zgubo, izdali so jo bili v Bistrici Bohinjski, vredna je 12 gold. 25 kr., dne 24. junija zamore vložnik dobiti novo knjižico. Knjiž-čekovnic je 11.775; kdor hoče zvedeti imena vložnikov v prometu čekovnem, zamore dotični imenik dobiti za 80 kr. Rentnih knjižic je 8760, vredne so 5.971.800 goldinarjev. Urad je vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih listin za 5.971.400 gold. Novo pošto z nabiralnico so dobili: Sv. Peter pri Gorici, Jur-kloster pri Celji, Weitersfeld pri Radgoni. Okrožnica sklepoma objavlja izkaz gledé prometa pri poštni hranilnici na Ogerskem, na Italijanskem, Švedskem pak Neu-Seelandskem.

Telegrami.

Dunaj, 7. junija. „Fremdenblatt“ poroča iz merodajnega vira, da je izmišljeno poročilo nekega Dunajskega lista, češ da je pravosodni minister s svojim dopisom o priliki poslovnega poročila za 1886. l. izrazil najvišjo zadovoljnost le predsedniku Schmerlingu.

Bruselj, 7. junija. Delavci so večinoma pričeli delo.

Umrli so:

5. junija. Friderika Burja, pleskarjeva hči, 15 mes., Resljeva cesta št. 1, božjast. — Antonija Černič, delavčeva hči, 10 mes., Kravja dolina št. 11, Bronchitis. — Milan Breskvar, črkostavčev sin, 4 mes., Kongresni trg št. 14, kron. katar v črevesu.

Tujci.

5. junija.

Pri **Matiču**: Alojzij Bamberg, trgovec, iz Berolina — Schwartzter, trgovec, z Dunaja. — Jožef Gründler, zasebnik iz Bolcana. — Rudolf Schliesser, potovalec, iz Češkega. — Rudolf Vogl, uradnik, iz Grada. — Silbernagl, vdova uradnika, iz Grada. — Jožef Petroschnigg, zasebnik, iz Celovca. — Františka Černy, zasebnica, iz Krškega.

Pri **Stonu**: Hilber, Braun, Walter, Breisach, Epstein, trgovci, z Dunaja. — Karol Dauba, trgovec, iz Prage. — A. pl. Tutzenhaler, odvetnik z soprogo, iz Budimpešte. — Dr.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Roblek, zdravnik, iz Belovara. — F. Matschek, c. k. stotnik, iz Beljaka. — Frane Lang, trgovec, iz Beljaka. — Frane Čukjati, trgovec, iz St. Gotarda. — Adolf Rohrmann, posestnik, iz Kranja. — Frane Gorišek, župnik, od Trate. — Anton Grandi, posestnik, iz Trsta.

Pri **Bavarskem dvoru**: Martin Tetičkovič, zasebnik, z soprogo, iz Ptuja. — Štefan Strazzobocchi, trgovec z lesom, iz Kočevja. — Jožef Rottmaier c. k. poštni uradnik, iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Frane Veluogna, angleški tajnik, z družino, z Dunaja. — Srečko Malin, potovalec z Dunaja. — Adolf Golob, kletar, iz Zagreba.

Vremensko sporočilo.

Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	737.80	+19.6	sl. svzh.	jasno
6. 2. u. pop.	735.72	+20.4	sl. vzh.	del. jasno
9. u. zveč.	737.50	+14.8	brezv.	0.70 dež

Zjutraj jasno, popoldne oblačno in grom, okoli pol sedme ure dež, potem se je zopet zjasnilo. Srednja temperatura 18.3° C., za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

7. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 85 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	83 " "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 85 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 20 "
Akcije avstr.-ogerske banke	884 " "
Kreditne akcije	286 " 80 "
London	127 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 08 "
Ces. cekini	5 " 99 "
Nemške marke	62 " 35 "

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

želi kupiti

po več iztisov naslednjih knjig:

Slomšek, Zbrani spisi I. in II. del, (izdal Lendovšek.)

— — Krščansko devišstvo.

— — Življenja srečen pot.

Janežič, Deutsch-slovenisches Wörterbuch.

Marn, Jezičnik, leto: I., II., III., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII.

Tomaž Kempčan, Hoja za Kristusom.

Slovenski čebelarček.

Ponudbe na posamezne ali po več iztisov pošiljajo naj se gori naznanjeni knjigarni z dostavkom, v kakem stanu da so knjige ter koliko se za iste zahteva. (3)

Št. 9544. Košnja v najem! (1)

V ponedeljek 13. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1887 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošetih v Latermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 5. junija 1887.

Opomin

vsem p. č. čitateljem cenjenega lista.

1500 popolnoma dovršenih in popolnih

oblek za gospode

za spomlad in poletje,

in sicer 1 elegantna, zgotovljena suknja, 1 elegantne, zgotovljene hlače in 1 eleganten zgotovljen životnik (gilet). Vse po spodnji podobi, v štirih vrstah, v vseh barvah, prodam po nevrjetni ceni le za delavsko plačilo, ker hočem popolnoma opustiti zalogo tovarne.

I. vrsta:
le
5 gld.

I. vrsta: le gl. 7.25	II. vrsta: Fina popolna obleka iz Brnskega modnega blaga.	III. vrsta: Fina popolna obleka iz Liberškega blaga.	le gl. 9.25
-----------------------------	--	---	----------------

Pri naročbah zadostuje kot mera dolgost hlače, širina prs in dolgost rokavov, ter poljubna barva obleke. Vzorov ne razpošiljamo, ker imamo le zgotovljene obleke. Naročeno obleko razpošiljamo proti poštenu povzetju, naročila naj se pošiljajo na

Waarenhaus „zur Monarchie“

Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9. (4)

KATOLIŠKA TISKARNA

Knjig, brošuric, prošpektov, časopisov, vabil, voznih listov, mrtvaških listov, obiskovalnic.

VALVAZORJEV TRG

Dekečev, plakatov, vstopnic, sporedov, letnih poročil, in družnih tiskovin v raznih barvah.

VALVAZORJEV TRG

valjane, listane, župnijske, birmanske in izpraševalne, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih, župnijskih, listov, birmanskih in izpraševalnih, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih.

VALVAZORJEV TRG

valjane, listane, župnijske, birmanske in izpraševalne, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih, župnijskih, listov, birmanskih in izpraševalnih, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih.

VALVAZORJEV TRG

valjane, listane, župnijske, birmanske in izpraševalne, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih, župnijskih, listov, birmanskih in izpraševalnih, molitvenih, vanjskih listov, molitvenih, birmanskih in izpraševalnih.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.